

Barne- og likestillingsdepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

BARNE-OG LIKESTILLINGSDEP	
Arkivkode:	
Dato:	26/11-09
Saknr:	2009/04181

Deres ref:

Vår ref: 2009/1610//LIS

Dato: 23.11.2009

HØRINGSSVAR NOU 2009:8 KOMPETANSEUTVIKLING I BARNEVERNET - KVALIFISERING TIL ARBEID GJENNOM PRAKSISNÆR OG FORSKNINGSBASERT UTDANNING

Fakultet for samfunnsvitenskap, seksjon for sosialfag ved Høgskolen i Bodø ser positivt på at denne utredningen er lagt frem. Barnevernet trenger et større fokus på kompetanseutvikling både innen utdanning og praksisfelt, noe utredningen åpner for. Det er viktig at barnevernet framheves som et særlig kompetansekrevende sosialfaglig yrkesfelt.

Vi ønsker å gi vår høringsuttalelse til følgende punkt:

Faglig innhold i grunnutdanningene

I utredningen fremmes tilråding om 14 emneområder som bør være representert i en bachelorutdanning som skal kvalifisere til profesjonell tjeneste i barnevernet (pkt 1.3.3). Vi ser at en slik inndeling kan være nyttig, men stiller oss spørrende til struktur og sammenheng i emnevalg. Mens enkelte emner viser til samfunnsområder og oversikt over felt (som *Ulike oppvekst- og støtteordninger*) refererer andre til fagfelt (som *Etikk*). Enkelte omsorgs- eller behandlingstiltak (som *Institusjonsarbeid*) trekkes også ut som egne tema. Dersom disse emnene skal legge grunnlag for videre studieplanarbeid bør de systematiseres bedre. Videre stiller vi oss spørrende til tilrådingen om at også sosionomutdanningene skal dekke de samme feltene. Et slikt krav vil begrense mulighetene for å tilby en bred sosialfaglig utdanning. Meldingen legger til grunn at både sosionomutdanningen og barnevernpedagogutdanningen skal kvalifisere til arbeid i barnevernet. Vi ønsker at dette opprettholdes, og at kravene til faglig innhold ikke formuleres på en slik måte at dette i realiteten vil utelukke sosionomutdanningen som kvalifikasjonsgrunnlag.

Vi ser positivt på utvalgets tilråding om at både bachelor i sosialfag (sosionomutdanning) og bachelor i barnevern skal kvalifisere for arbeid i barnevern. Dersom disse fremdeles skal være to ulike utdanninger må de imidlertid ha rom for ulikhet, og emneinndelingen som vist overfor gir lite rom til dette. Vi ønsker derfor en tydeligere og mer begrenset tilråding av fellesemner i de to utdanningene.

Postadresse:	Saksbehandler: Lisbeth Sæterstad	Telefon: 75 51 78 04
Høgskolen i Bodø	Avdeling: Fakultet for samfunnsvitenskap	
8049 BODØ	E-post: postmottak@hibo.no	Sentralbord: 75 51 72 00
	Internett: www.hibo.no	Telefaks.: 75 51 74 57

Turnus

Høgskolen i Bodø stiller seg positiv til turnusordning som ledd i kompetanseutviklingen i barnevernet. Imidlertid er det ett forhold vi ønsker spesielt å kommentere. På side 117 følgende: *Utvalget tilrår at det innføres en turnusordning for kandidater som har fullført en treårig bachelorutdanning i barnevern.* Slik vi oppfatter denne uttalelsen, vil de studenter som har gjennomført en treårig utdanning i sosialt arbeid, ikke omfattes av turnusordningen. Dersom begge utdanningene skal kvalifisere til samme yrkesfelt er det naturlig at også begge omfattes av en ny turnusordning.

Vi vil imidlertid også påpeke at turnusordning som et kompetansehevende tiltak forutsetter at det settes av ressurser til dette og at turnuskandidater sikres en god oppfølging.

Autorisasjon

Høgskolen i Bodø er også svært positiv at det foreslås å innføre en sertifiserings- og autorisasjonsordning i barnevernet. Utvalget tilrår at denne settes i sammenheng med gjennomført og godkjent turnus, noe Høgskolen i Bodø slutter seg til, jfr. vårt ovenstående innspill om turnusordningen. Forslaget om krav til resertifisering etter noen år i yrkeslivet, stiller Høgskolen i Bodø seg imidlertid noe avventende til. En slik obligatorisk oppdatering vil kunne by på problemer av ulik karakter (hvilke etterutdanninger eller faglige oppdateringer skulle for eksempel hevdes å være relevante – og hvilke skulle ikke være relevante?) Autorisasjon betyr – slik Høgskolen i Bodø forstår det – at man er vel skikket til å arbeide innenfor barnevernet. Som utvalget påpeker på side 117 så betyr det *å ha nødvendige faglige kunnskaper og ferdigheter og samtidig vurderes som egnet ut i fra personlige egenskaper som kreves for å få tillatelse til å arbeide i dette yrket.* En obligatorisk oppdatering av denne skikketheten, finner vi problematisk.

Utdanningstilbudet i barnevern gjennom master- og doktorgradsstudier

Vi er positive til at meldingen legger opp til en styrking av utdanningstilbudet for barnevernet både på bachelor-, master- og doktorgradsnivå. Vi ønsker imidlertid igjen å understreke vårt utgangspunkt om at både sosionom- og barnevernutdanninger må kvalifisere til arbeid i barnevernet, slik også utredningen synes å legge til grunn. Dette må også gjenspeiles i det videre utdanningsløpet.

Når det gjelder mastergrader vil det ikke være hensiktsmessig å avgrense kvalifikasjonen til kun en mastergradsbenevnelse; master i barnevern. Det må være innholdet i masterstudiet som er avgjørende for om det kvalifiserer for arbeid i barnevernet, ikke betegnelsen. For eksempel vil masterstudier i sosialt arbeid med fordypning i barnevern (som i dag gis ved flere læresteder) ha et studieinnhold som er sammenlignbart med et masterstudium i barnevern. Som en kvalifiserende utdanning til arbeid i barnevernet vil det også være viktig at masterstudiene gir rom for selvstendig avhandlingsarbeid hvor problemstillinger innenfor den praktiske yrkesutøvelsen står sentralt.

På sikt ønsker vi en utvikling i retning av at mastergradsutdanning innen for barnevernsfeltet blir et normalt kvalifikasjonsgrunnlag for tilsetting i barnevernet. Og ikke bare for lederstillinger slik utredningen antyder (s. 118). Begrunnelsen for dette er oppfatningen om barnevernet som et særlig kompetansekrevede sosialfaglig yrkesfelt. På kort sikt vil det ikke

vare realistisk å sette dette som et kvalifikasjonskrav, men vi anser dette som en nødvendig utvikling for å oppnå det som er meldingens hovedintensjon; en kompetanseutvikling i barnevernet.

Vi er positiv til ønsket om å utvikle særskilte doktorgradsutdanninger innen barnevern, og ser positivt på at dette kan utvikles innenfor, eller i samarbeid mellom, institusjoner som har profesjonsutdanninger tilknyttet feltet. Dette vil sikre forbindelsen til et bredere forsknings- og utdanningsmiljø, og bidra til en tydeligere kobling mellom forskning og praksisfelt. Vi ser for oss en doktorgradsutdanning, eller forskerskole, som er klart tematisk avgrenset til barnevernsfeltet, men som også har et tverrfaglig opptaksgrunnlag. Dette innebærer en doktorgradsutdanning som har en tematisk og ikke disiplinær avgrensning. Og som har et tverrfaglig perspektiv, med en tydelig innretning mot problemstillinger som er relevant for barnevern. Vi er glad for at utredningen påpeker at ”det må settes av midler til en slik satsning” (s. 124).

Med hilsen

Terje Halvorsen
Dekan

Gunn Strand Hutchinson
Seksjonsleder på Seksjon for sosialfag

Kopi til:

Kunnskapsdepartementet, Postboks 8119 Dep, 0032 Oslo